

Starachowice 12.07.2013r.

URZĄD MIEJSKI
w Starachowicach
ul. Radomska 45
27-200 Starachowice
ZNAK: GKS-OK. 7031 3.51.2013.KHC

Sąd Okręgowy w Kielcach
Wydział I Cywilny
ul. Seminaryjska 12 a
25 – 372 Kielce

sygn. Akt: I C 1449/13

W.p.s.: 134 000,00 zł

Powód: Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29
28 – 300 Jędrzejów
reprezentowane przez radcę prawnego Teresę Izabelę Czech

Pozwany: Gmina Starachowice
ul. Radomska 45
27 – 200 Starachowice

Zakład Unieszkodliwiania Odpadów
„JANIK” Sp. Z o.o., ul. Borowska 1
27 – 415 Kunów

ODPOWIEDŹ NA POZEW O UZNANIE UMOWY ZA NIEWAŻNĄ

Działając w imieniu Gminy Starachowice, w odpowiedzi na pozew Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z Jędrzejowa o uznanie za nieważną umowy z dnia 14.02.2013r. zawartej pomiędzy Gminą Starachowice a Zakładem Unieszkodliwiania Odpadów „JANIK” Sp. Z o.o., oświadczam, że:

1. nie uznaję powództwa i wnoszę o jego oddalenie w całości;
2. wnoszę o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności pozwana Gmina Starachowice podnosi, iż kwestionuje istnienie interesu prawnego powoda w żądaniu uznania przedmiotowej umowy za nieważną. Interesu tego nie można bowiem wywodzić z ogólnego stwierdzenia, iż statutowym działaniem Stowarzyszenia jest ochrona zwierząt. Pojęcie ochrony zwierząt jest bardzo szerokie i nie oznacza, że powód, do którego zadań należy sprawowanie tej ochrony ma legitymację do kwestionowania stosunku prawnego nawiązanego na podstawie zawartej pomiędzy pozwanymi umowy, jeśli umowa ta nie dotyczy konkretnych praw ani obowiązków Stowarzyszenia. Powód musiałby – zdaniem pozwanego – wykazać, że realizacja postanowień przedmiotowej umowy przez którąkolwiek ze stron, w jakikolwiek sposób narusza interes prawny Stowarzyszenia – w sposób rzeczywisty lub nawet potencjalny i dopiero wykazanie takiego sprzecznego z prawem działania lub zaniechania w oparciu o przedmiotową umowę, uruchomiłoby możliwość podjęcia działań przez powoda.

W chwili obecnej zdaniem pozwanego nie zaistniała sytuacja wymagająca interwencji powoda, wykonującego swe statutowe zadania. Z normy prawnej zawartej w art. 1 i 3 ustawy o ochronie zwierząt nie jest możliwe wywiedzenie wniosku, że wszelkie rozstrzygnięcia w zakresie zwierząt podejmowane przez organy mogą dotyczyć własnego, konkretnego interesu prawnego organizacji spełniającej wskazane w tym przepisie kryteria – por. wyrok WSA w Warszawie IV SA/Wa 344/05 z dnia 28.09.2005r. Stowarzyszenie zatem winno wykazać istnienie interesu prawnego jako przesłanki warunkującej możliwość wniesienia przedmiotowego powództwa. Interesem tym będzie istnienie związku pomiędzy kwestionowaną umową a indywidualną sytuacją prawną powoda, który powinien wskazać wpływ tej umowy na swój własny i już naruszony interes prawny.

Odnosząc się do merytorycznych zarzutów pozwu, pozwana Gmina Starachowice wyjaśnia, co następuje:

Kwestia statusu prawnego zwierzęcia bezdomnego została w sposób utrwalony rozstrzygnięta w orzecznictwie sądowym i doktrynie prawa.

Art. 1 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt zawiera odesłanie - w zakresie nieuregulowanym w ustawie - do przepisów dotyczących rzeczy. Pojęcie rzeczy definiuje i normuje stosunki prawnorzeczowe k.c. W piśmiennictwie wskazuje się, że traktowanie zwierząt tak jak rzeczy ma znaczenie przede wszystkim ze względu na rozstrzyganie kwestii własności. Ustawodawca uchwalając ustawę o ochronie zwierząt i przyjmując, że zwierzę nie jest rzeczą, chciał zagwarantować humanitarne traktowanie zwierząt, także bezdomnych. Dlatego m.in. nakazał

gminie zapewnienie opieki wobec bezdomnych zwierząt. Środkiem do tego celu, jest m.in. wyłapywanie takich zwierząt. Jednakże kwestie regulacji trybu i sposobu nabycia praw do zwierzęcia pozostają poza ramami przedmiotowej ustawy. Nie przeczy to jednak regule (odpowiedniego) stosowania do zwierząt, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, przepisów k.c. dotyczących rzeczy.

Regulacja ustawy nakazuje przyjąć, iż czyn porzucenia zwierzęcia przez człowieka (art. 4 pkt 16) jest związany z zamiarem pozbycia się zwierzęcia. Wskazuje na to art. 6 ust. 2 pkt 11 ustawy, w myśl którego porzucenie zwierzęcia, a w szczególności psa lub kota, przez właściciela lub inną osobę, pod której opieką zwierzę pozostaje, stanowi jeden z przypadków znęcania się nad zwierzęciem. Takie założenie, w przypadkach porzucenia zwierzęcia, pozwala stosować normę zawartą w art. 181 k.c. Ten, kto takiego porzuconego psa przygarnie, staje się jego właścicielem i takie rozwiązanie jest "odpowiednim" stosowaniem przepisów dotyczących rzeczy do zwierząt.

Przy założeniu, że porzucenie jest działaniem czysto faktycznym, jasnym jest, że porzucający zwierzę traci jego własność. Zwierzę porzucone staje się niczyje, a - jak już była o tym mowa - stosując odpowiednio przepisy dotyczące rzeczy (art. 1 ust. 2 ustawy) dojsć należy do wniosku, że własność porzuconego zwierzęcia nabywa ten, kto objął je w posiadanie samoistne (art. 181 k.c.). **Dlatego zwierzę porzucone, wyłapane i oddane do schroniska, może być zbyte.** - Por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 3 listopada 2011r.. II OSK 1628/11.

Mając na uwadze powyższe, Gmina Starachowice, zawarła z pozwaną Spółką przedmiotową umowę, której celem jest zapewnienie opieki **bezdomnym zwierzętom wyłapanym z tereny Gminy Starachowice.**

Spółka jako zleceniobiorca, w zakresie obowiązującej umowy zapewnia dostarczoną do schroniska zwierzętom całodobową opiekę oraz świadczenia szczegółowo określone w § 1 ust. 2 umowy. Spółka, aby móc należycie zrealizować zadania określone w umowie, a w tym aby móc znaleźć zwierzęciu docelowe schronienie (§ 1 ust. 2 pkt 6 umowy) i w tym celu je zbyć, musi posiadać uprawnienia właścicielskie do zwierzęcia, gdyż tylko wówczas możliwe będzie skuteczne zbycie zwierzęcia.

Zapisy przedmiotowej umowy nie stoją w żaden sposób również w sprzeczności z ustawą o samorządzie gminnym; wręcz przeciwnie umowa przedmiotowa jest sposobem realizacji takiego zadania, gdyż Gmina we własnym imieniu i na własną odpowiedzialność zawarła przedmiotową umowę, regulującą sposób wykonania zadania zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom. Z żadnego przepisu prawa nie wynika, jakoby Gmina miała bezterminowo (tj. Do końca życia zwierzęcia) samodzielnie zapewniać tę opiekę, jak również brak jest ustawowego zobowiązania do pełnienia przez Gminę bezterminowej kontroli opieki nad zwierzęciem przez inne podmioty, którym Gmina opiekę tę powierzy.

Reasumując, pozwana Gmina Starachowice stoi na stanowisku, że zawierając przedmiotową umowę nie naruszyła żadnego obowiązującego przepisu prawa, dlatego też powództwo niniejsze winno zostać oddalone w całości.

W zastępstwie Prezydenta Miasta
Zastępca Prezydenta
Miasta Starachowice
.....
Sylwester Kwiecień